

ויהי בימי אחזשורוש הוא אחזשורוש המלך מהדו ועד
 כוש שבע ועשרים ומאה כדיתה בימים ההם כשברת
 המלך אחזשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה
 בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל
 פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו בהראתו את
 עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים
 שמונים ומאת יום ובמלואת הימים האלה עשה המלך
 לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן
 משתה שבעת ימים בוזגור גנת ביתך המלך צלגור
 כרסס ותכלת אזורי בוזגור וארגמן על גלילי כסה
 ועמודי שיש מטות זהב וכסף על רעפת בהט ושש ודר
 וסוררת והשקית בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויון מלכות
 רב כיד המלך והשקית כדת איך אנס כי כן יסד המלך
 על כל ביתו לעשות כרצון איש ואיש גם
 וישתה המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר
 למלך אחזשורוש ביום השביעי כשנב לב המלך ביון
 אמר למיהומן גינתא חרבתא בגינתא ואמרתא ודגרתא
 וכו' שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך
 אחזשורוש להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר
 מלכותו להראות העמים והשרים את יפיה כי טובדת
 מראת היא ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך
 אשר בידי הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה
 ויאמר המלך לזכמים ידעי העתים כי
 כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין והקרוב אכריו
 כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא כמוכן
 שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה
 במלכות כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא
 עשתה את מאמר המלך אחזשורוש ביד הסריסים
 ויאמר מוכן לפני המלך והשרים לא עכל
 המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל
 כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחזשורוש כי יצא
 דבר המלכה על כל הנשים להביאות בעליהן בעיניהן
 באמרם המלך אחזשורוש אמר להביא את ושתי
 המלכה לפני ולא באה והיום הזה תאמרנה שרות פרס
 ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך
 ומדי ביון וקצף אם על המלך טוב יצא דבר מלכות
 מלפניו ויכתב בוזגור פרס ומדי ולא יעבור אשר לא

תבא ושתי לפני המלך אחזשורוש ומלכותה יתן המלך
 לרעותה הטובה ממנה ותשמע פתגם המלך אשר
 יעשה בכל מלכותו כי רבה היא כל הנשים לדבר
 יקר לבעליהן למגדול ועד קטן וייתב הדבר בעיני
 המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן וישלח
 ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה
 ואל עם ועם כל שונו להיות כל איש שרר בביתו
 ומדבר כל שוץ עמו אחר הדברים האלה
 כשך חמת המלך אחזשורוש זכר את ושתי ואת אשר
 עשתה ואת אשר נזר עליה ויאמרו נערי המלך
 משרתיו ויקשו למלך נערות בתולת טובות מראה
 ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את
 כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל
 בית הנשים אל יד הגאסריס המלך שמר הנשים ותתן
 תמרקהן והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת
 ושתי וייתב הדבר בעיני המלך ויעש כן איש
 יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן
 שמעי בן קיש איש ימיני אשר הגלה מירושלים עם
 הגולה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה
 צבוכרצר מלך בבל ויהי אמן את הדסה היא אסתר
 בתדרו כי איך לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת
 מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת ויהי
 בהשמע דבר המלך ודחו ובהקבץ נערות רבות אל
 שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך
 אל יד הגי שמר הנשים ותיטב הנערה בעיניו ורשע
 חסד לפניו ויבהל את תמרקה ואת מנותה לתת לה
 ואת שבע הנערות הר איות לתת לה מבית המלך
 וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים לא הגידה
 אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליו
 אשר לא תגיד ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר
 בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה
 ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחזשורוש
 מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלא
 ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המר וששה חדשים
 בבשמים ובתמרוק הנשים ובה הנערה באה אצל
 המלך את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית
 הנשים עד בית המלך בערב היא באה ובבקר היא

שבה
 שמר
 בה הנ
 דר מר
 דבר כ
 הנשי
 אסת
 העש
 המלך
 מכל
 ושתי
 משת
 המלך
 המלך
 עליה
 היתה
 בשער
 חסה
 למרד
 מרדכי
 בספר
 האלה
 וינשא
 עבד
 כי כן
 עבד
 עובר
 שמע
 כי הגי
 כרע
 יד במ
 להשמ
 מרדכי
 עשרה
 מיום
 מפר

שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשעז סריס המלך
שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם רופץ
בה המלך ונקראה בשם ובהגיע תר אסתר בת אביה
דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה
דבר כי אם את אשר יאמר והגוי סריס המלך שמר
הנשים ותהי אסתר נשאת וזן בעיני כל ראה ותלקח
אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחודש
העשירי הוא חודש שבט בשנת שבע למלכותו ויאהב
המלך את אסתר מכל הנשים ותשא וזן וחסד לפניו
מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת
ושתי ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את
משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן משאת כור
המלך ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער
המלך איך אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה
עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר
היתה באמנה אתו בימים ההם ומרדכי ישב
בשער המלך קצף בגתן ותרש שני סריסי המלך משמרי
הספה ויבקשו לשלוח יד במלך אחשורוש ויודע הדבר
למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם
מרדכי ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עץ ויכתב
בספר דברי הימים לפני המלך אחר הדברים
האלה גדל המלך אחשורוש את המזן בין המדא האגני
וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו וכל
עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחווים להמזן
כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה ויאמר
עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה
עובר את מצות המלך והי באמרם אליו יום ויום ולא
שמע אליהם ויגידו להמזן לראות היעמדו דברי מרדכי
כי הגיד להם אשר הוא יהודי וירא המזן כי איך מרדכי
כרע ומשתחוה לו וימלא המזן חמה ויבז בעיניו לשלוח
יד במרדכי לכדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המזן
להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם
מרדכי בחודש הראשון הוא חודש ניסן בשנת שרתים
עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המזן
מיום ליום ומחודש לחודש שנים עשר הוא חודש אדר
ויאמר המזן למלך אחשורוש ישנו עם אחד
מפזר ומפזר בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתייהם

שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך איך שיה
להניחם אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים
כבר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנזי
המלך ויסר המלך את שבעתו מעל ידו ויתנה להמזן בין
המדת האגני צרר היהודים ויאמר המלך להמזן הכסף
נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך ויקראו ספרי המלך
בחודש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל אשר
צוה המזן אל אחשורוש המלך ואל הפוזות אשר על
מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה
ועם ועם כל שנתו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחזר גם
בשבעת המלך ונשלחו ספרים ביד הרצים אל כל
מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים
מנער ועד זקן טה ונשים ביום אחד בשלושה עשר
לחודש שנים עשר הוא חודש אדר ושללם לבז פתשגן
הכתב להנח דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים
להיות עתדים ליום הזה הרצים יצאו רחופים בדגור
המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמזן ישבו
לשנות והעיר שושן נבוכה ומרדכי ידע את
כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש
שק ואמר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה וקרה
ויבוא עד לפני שער המלך כי איך לבוא אל שער
המלך בלבוש שק ובכל מדינה ומדינה מקום אשר
דבר המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי
ומספד שק ואמר יצע לרבים ותבואינה נערות אסתר
וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח
בגדים להלבוש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא
קבל ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד
לפניה ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זר
ויצא התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער
המלך ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת
הכסף אשר אמר המזן לשקול על גנזי המלך ביהודיים
לאבדם ואת פתשגן כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם
נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא
אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה ויבא
התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי ותאמר אסתר להתך
ותצוה אל מרדכי כל עבדי המלך ועם מדינות המלך
וידיעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל

איש	איש
פרשת	פרשת
לפי	לפי
אספת	אספת
פרת	פרת
ארת	ארת
אריות	אריות
פרמית	פרמית
ארית	ארית
ארית	ארית
עשרת	עשרת

בני המן בן המדת אשר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם ביום ההוא
בא מספר ההרובים בשושן הבירה לפני המלך ויאמר המלך לאסתר המלכה
בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן
בשאר מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך ונתתן לך ומה בקשתך עוד ותעש
והאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן גם מזון ליהודים אשר בשושן לעשות
כדת היום ואת עשרת בני המן יתלו על העץ ויאמר המלך להעשיות כן ותנתן
דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו ויקהלו היהודים אשר בשושן גם ביום
ארבעה עשר לחודש אדר והרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו
את ידם ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונודו
מאניהם והיה בשנתאיהם חמשה ושבעים אלה ובבזה לא שלחו את ידם ביום
שלושה עשר לחודש אדר ונודו בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה
והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו ונודו בחמשה
עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה על כן היהודים הפרודים הישבים בערי
הפרוזות עשים את יום ארבעה עשר לחודש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלח
מנות איש לרעהו ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים
אשר בכל מדינות המלך אשרושי הקרובים והרחוקים לקיים עליהם להיות עשים
את יום ארבעה עשר לחודש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה כימים
אשר נודו בהם היהודים מאניהם והרגו אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאכל
ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאבנים
וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם כי המן בן המדת
האגגי צור כל היהודים חשב על היהודים לאבדם והפל פור הא הגורל להם ולאדם
ובבזה לפני המלך אמר עם הספר ישום מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על
ראשו ותלו אתו ואת בניו על העץ על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן
על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם קימו וקבל היהודים עליהם
ועל זר עם ועל כל הגוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם
וכדמם בכל שנה ושנה והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה
מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים ויזכרו לא יסוף
מזרעם וכתב אסתר המלכה בת אביהוואל ומרדכי היהודי את כל תקנה
לקים את אגרת הפרים הזאת השנית וישלח ספרים אל כל היהודים ארבע עשר
ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשוורוש דברי שלום ואמת לקיים את ימי הפורים
האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו
על נפשותם ועל זר עם דברי הצומות והעקותם ומאמר אסתר קים דברי הפורים
האלה וכתב בספר וישם המלך אחשוורוש מס על הארץ ואליהם וכל
מעשה תקנה ונודו וכן שלח מרדכי אשר גדלו המלך הלא אדם כתובים
על ספר דברי הימים המלכותי ופרס בו מרדכי היהודי משנה למלך אחשוורוש
הגדול ליהודים וישיבם וישיבם וישיבם וישיבם וישיבם וישיבם וישיבם וישיבם
זרעו

ויהי בימי אחזשורוש הוא אחזשורוש המלך מהדו ועד
כוש שבע ועשרים ומאה כדינה בימים ההם כשבדת
המלך אחזשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה
בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו זיל
פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו בהראתו את
עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים
שמונים ומאת יום ובמלואת הימים האלה עשה המלך
לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטץ
משתה שבעת ימים בזצר גנת ביתך המלך צלון
כרס ותכלת אחוז בזבלי בויץ וארגמן על גלילי כסף
ועמודי שיש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושש ודר
וסליות והשקות כפלי זהב וכלים מכלים שיניים ויון מלכות
רב כיד המלך והשקות כדת איך אנס כי כן יסד המלך
על כל ביתו לעשות כרצון איש ואיש גם
וישגו המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר
למלך אחזשורוש ביום השביעי כסוב לב המלך בייץ
אמר למהומן גתא חרבנא בגתא ואלהגתא חרבנא
וכרס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך
אחזשורוש להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר
מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובדת
מראת היא ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך
אשר בידי הסריסים ויקצף המלך מאד וזמנתו בערה
ויאמר המלך לזכמים ידעי העתים כי
כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין והקרוב אלו
כרסנא שתר ארבתא תרשיש מרס מרסנא ממוכץ
שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישב ראשנה
במלכות כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא
עשתה את מאמר המלך אחזשורוש ביד הסריסים
ויאמר מומכץ לפני המלך והשרים לא על
המלך לבדו עושה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל
כל העמים אשר בכל מדינות המלך אחזשורוש כי יצא
דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן
באמר המלך אחזשורוש אמר להביא את ושתי
המלכה לפני ולא באה והיום הזה תאמרנה שרות פרס
ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך
ומדי צלון וקצף אם על המלך טוב יצא דבר מלכות
מלפניו ויכתב בזיתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא

תבא ושתי לפני המלך אחזשורוש ומלכותה יתן המלך
לרעותה הטובה ממנה ותשמע פתגם המלך אשר
יעשה בכל מלכותו כי רבה היא כל הנשים לדבר
יקר לבעליהן למגדול ועד קטץ ויישב הדבר בעיני
המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכץ וישלח
ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה
ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר כבוד
ומדבר כלשונו עמו אזר הדברים האלה
כשך זמנת המלך אחזשורוש זכר את ושתי ואת אשר
עשתה ואת אשר נגזר עליה ויאמרו נערי המלך
משרתיו יבקשו למלך נערות בתולת טובות מראה
ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את
כל נערה בתולה טובת מראה אל שושן הבירה אל
בית הנשים אל יד הגאסריס המלך שמר הנשים ותתן
תמרקיהן והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת
ושתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן איש
יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן
שמעי בן קיש איש ימיני אשר הגלה מירושלים עם
הגלה אשר הגלתה עם יפניה מלך יהודה אשר הגלה
בבוכרצר מלך בבל ויהי אמן את הדסה היא אסתר
בתדרו כי איך לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובה
מראה ובמות א
בהשמע דבר המ
שושן הבירה א
אל יד הגי שמו
זסד לפניו ויבו
ואת שבע הנעות
וישנה ואת נער
אסתר את עמה
אשר לא תגיד
בית הנשים לדע
ובהגיע תר נער
מקץ היות לה כ
ימי מרוקיהן שי
בבשמים ובתמ
המלך את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית
הנשים עד בית המלך בערב היא באה ובבקר היא

